

“అహ నా క్రెడిట్ కార్డంట... ఒహ నా బ్యాంక్ లోనంట... రాం రాం రాం..” మెంటల్ బ్యాలెన్స్ తప్పిన క్యాండిడేట్లా పిచ్చిగంతులు వేస్తున్నాడు పినాకిరావు.

“హ్లా..హ్లా..హ్లా.. హ్లా..హ్లా.. హ్లా.. హ్లా..హ్లా..హ్లా” అంటూ నవ్వాడు.

“హ.. గుణితం చాలుగానీ అసలు విషయం చెప్పండి” అంది అతని పెళ్లాం.

“చెప్పను.. నన్నెన్నో కళ్లు మూసుకో” అన్నాడు పినాకి రావు.

మొగుడి వంక కోపంగా చూసి కళ్లు మూసుకుంది.

“వీరి వీరి క్రెడిట్ కార్డు.. దీని పేరేమిటి?” అంటూ ఓ క్రెడిట్ కార్డు పెళ్లాం కళ్లు ముందుంచాడు.

“అదేదో బ్యాంకు క్రెడిట్ కార్డు” అంది సంతోషంగా.

“మళ్ళీ కళ్లు మూసుకో..” అన్నాడు పినాకిరావు.

మళ్ళీ కళ్లు మూసుకున్నాక- “వీరి వీరి క్రెడిట్ కార్డు.. దీని పేరేమిటి?” అన్నాడు.

మళ్ళీ కళ్లు తెరచి చూసి “అరె.. ‘ఇదేదో’ బ్యాంకు క్రెడిట్ కార్డు”

“మళ్ళీ మూసుకో కళ్లు” పినాకిరావు అన్నాడు.

మొగుడి వంక చూసి “మాడు పగులుద్ది. మూసుకున్న కాడికి చాలుగానీ మొత్తం ఎన్ని క్రెడిట్ కార్డులు తీసుకున్నారేమిటి?” అంది కళ్లు టపటపలాడిస్తూ.

అయిదే చేతివేళ్లను చూపిస్తూ “నాలుగు” అన్నాడు మూడు క్రెడిట్ కార్డులు చూపిస్తూ.

“మీకు లెక్కలు చెప్పిన మాస్టర్ని అనాలి” అని మూడు క్రెడిట్ కార్డుల వంక మురిపెంగా చూసి వ్హ.. వ్హ.. వ్హ.. అంటూ వాటిని ముద్దెట్టుకుంది.

“అగాగు.. దేవుడి దగ్గర పెట్టి పూజ చేయాలి” అన్నాడు పినాకిరావు.

మిసెన్ పినాకిరావు వాటిని దేవుడి ముందు పెట్టి క్రెడిట్ కార్డులకు బొట్టు పెట్టి హారతిచ్చి, కొబ్బరికాయ కొట్టి తతంగమంతా పూర్తి చేసింది.

అసలు విషయానికొస్తే...

పినాకిరావుకు క్రెడిట్ కార్డులంటే ఎప్పట్నుంచో మోజు. తన ఫ్రెండ్లంతా స్టయిల్గా పర్సులోంచి క్రెడిట్ కార్డులు తీసి షాపుల్లో, హోటల్స్లో ఇస్తుంటే అతనికి జెలసీగా వుండేది. తనెప్పుడు అలా స్టయిల్గా క్రెడిట్ కార్డు తీసి స్టాడో అని అనుకుంటూ వుండేవాడు.

దానికితోడు భార్య కూడా మొగుడ్ని సందు దొరికితే చాలు, దెప్పి పాడుస్తూ వుండేది.. “మీరూ వున్నారెం దుకు? ఒక క్రెడిట్ కార్డు.. లోనా?” అంటూ.

అలా పినాకిరావుకు జీవితాశయం ఇల్లు కొనడమో, కారు కొనడమో కాదు, క్రెడిట్ కార్డులు సంపాదించ టమే జీవితాశయం అయింది.

అలా కష్టపడి, కష్టపడి.. పుడి.. పడి.. క్రెడిట్ కార్డులు

ఏకంగా మూడు సాధించాడు.

***

“మన పక్కంటి మీరాకి ఎంత పొగరు. దానికి ‘అయి పోయావా’ బ్యాంకు క్రెడిట్ కార్డు వుందట. ఎదురింటి సువర్ణకి ‘ఫినిష్’ బ్యాంకు క్రెడిట్ కార్డు వుందట. ఎంత వగలుపోయేవాళ్లు. ఇక చూడండి... వాళ్ల సంగతి చెప్తా” పళ్లు పటపటలాడిస్తూ అంది మిసెన్ పినాకిరావు.

“నిజమే, మా పక్క సెక్టన్ అరవింద్ గాడికి క్రెడిట్ కార్డు వుందని పెద్ద గీర. మా బాస్ కర్మేటేశ్వరావుకూ అంతే..” పినాకిరావు అన్నాడు.

అలా క్రెడిట్ కార్డు టాపిక్ ఆరోజంతా నడిచింది. తెల్ల వారితే దశమి.. మంచి ముహూర్తం చూసి క్రెడిట్ కార్డు వాడాలని డిసైడయ్యారు.

దబ్బులంతే!

***

పొద్దున్నే..

దర్జాగా సెలూన్ కి వెళ్లి నున్నగా షేవ్ చేయించుకుని గర్వంగా క్రెడిట్ కార్డు ఇచ్చాడు.

సెలూన్ వాలా పినాకిరావు వైపు సానుభూతిగా చూసాడు.

“ఏంటోయ్.. కార్డ్.. క్రెడిట్ కార్డు.. టేకిట్ అండ్ గివ్విట్..” అన్నాడు.

“ఇంకా మా సెలూన్ కి అంత నీన్ లేదు సార్.. మేం క్రెడిట్ కార్డులు యాక్సెప్ట్ చేయం” చెప్పాడు సెలూన్ వాలా.

“అదేంటి, క్రెడిట్ కార్డులు యాక్సెప్ట్ చెయ్యరా. బ్యాడ్.. వెరీ బ్యాడ్. ఇప్పుడెలా? క్రెడిట్ కార్డు వుందని డబ్బులు కూడా తేలేదే”

“హోటల్ లో పుష్టిగా తిని డబ్బులు కట్టకపోతే పప్పు రుబ్బిస్తారు. మేమైతే ఓ నాలుగు కటింగ్లు చేయిస్తాం” జోకాడు సెలూన్ వాలా.

పినాకిరావు గుర్రుగా చూసాడు. ఆ సెలూన్ కు అతను రెగ్యులర్ కస్టమర్ కావడంతో డబ్బులు తర్వాత ఇస్తానని చెప్పి బయటపడ్డాడు.

సెలూన్ కు రావడం ఏదైనా సింబాలిక్? అనుకు న్నాడు నున్నగా వున్న తన షేవ్ వంక చూసుకుంటూ. తథాస్తు దేవతలు జాలిగా చూసి “దబ్బాల్” అనే

శారు.

***

మిసెన్ పినాకిరావు ఓ బట్టలషాపుకి వెళ్లింది. స్టయిల్ గా క్రెడిట్ కార్డుని గాల్లోకి ఎగరేసి క్యాష్ పట్టుకుంది. బట్టలషాపులో వున్న సేల్స్ బోయ్ జాలిగా చూసాడు మిసెన్ పినాకిరావువైపు.

వరసగా తనకు నచ్చిన చీరలు సెలెక్ట్ చేసుకుంది.

“మేడమ్.. క్యాషా? క్రెడిట్ కార్డు?” అడిగాడు ఓనర్ చంకలు గుద్దుకుంటూ.

“నే క్యాష్. ఓన్లీ క్రెడిట్ కార్డు” అంది విలాసంగా క్రెడిట్ కార్డు గిరాటు వేస్తూ.

“ఇక మీ బ్రతుకు ఓన్లీ యాషే (బూడిదే)” అనుకు న్నాడు జాలిగా సేల్స్ బోయ్.

క్రెడిట్ కార్డును మెషిన్ లో ఓ గీకు గీకి ఓచర్ మీద సంతకం పెట్టించుకుని “థాంక్స్ మేడమ్” అన్నాడు షాపు ఓనర్.

కనీసం బిల్లు వంక కూడా చూడలేదు. స్టయిల్ గా క్రెడిట్ కార్డుని హ్యాండ్ బ్యాగ్ లో వేసుకుని బయటకు వస్తుంటే తెలిసిన స్నేహితురాలు కనిపించింది.

“హాయ్..” అని ఫ్రెండ్ ని పలకరించి “యూనో.. షాపింగ్ కు వచ్చాను. క్రెడిట్ కార్డు.. డబ్బులైతే ఎవడు మోసుకువస్తాడు బోర్.. పద అలా కూల్ డ్రింక్ తాగుదాం. నో ప్రాబ్లెం క్రెడిట్ కార్డు వుంది” అంది తన ఫ్రెండ్ తో మిసెన్ పినాకిరావు గర్వంగా.

ఆ ఫ్రెండ్ మిసెన్ పినాకిరావు వంక చూసి

ఓ నిట్టూర్పు విడిచి.. “ఒకప్పుడు నేనూ నీలా స్టయిల్ ఒకబోసిందాన్నే. బట్.. నాట్ నో..” అని తన పాత చీర వైపు చూసుకుంది. దాని మీనింగ్ మిసెన్ పినాకిరావుకు తెలిసివుంటే మరోలా వుండేది.

***

ఆరోజు సాయంత్రమే పినాకిరావు తన భార్యతో కలిసి ఫైవ్ స్టార్ హోటల్ కి వెళ్లాడు. ఇష్టమున్నట్టు ఆర్డర్ చేసారు. దర్జాగా క్రెడిట్ కార్డు ఇచ్చి సంతకం బరాబరా గీకి బయటకు వచ్చారు.

ఆ విధంగా ఎడాపెడా పెడా ఎడా మిస్టర్ అండ్ మిసెన్ పినాకిరావు జాయింట్ గా క్రెడిట్ కార్డుల్ని వాడం మొదలెట్టారు. కొన్నాళ్ల తర్వాత వాళ్ల బ్రతుకు ఎలా పేస్టు యిందో చూడాల్సిందే!

***

పినాకిరావు ఆఫీసుకు వెళ్తున్నాడు. ఎప్పటిలా స్క్వాటర్ మీద కాదు, దాన్ని స్టార్ రూమ్ లోకి నెట్టేసాడు. ఫైనాన్స్ లో లోన్ మీద కారు కొన్నాడు.

ట్రాఫిక్ సిగ్నల్స్ దాటగానే ఓ కారు వచ్చి, ఇతని కారుకి అడ్డంగా ఆగింది. అందులో నుంచి నాలుగు ధృడమైన శాల్తీలు దిగాయి.

“ఒరే పినాకీ.. దిగరా” అన్నాడో శాల్తీ.

పినాకిరావుకు కోపం తన్నుకొచ్చింది. “మర్యాద... ఒరే ఏంటి? అయినా నేను కారు దిగడం ఏంటి?” ఉక్రో

షంగా అన్నాడు వినాకిరావు.

“ఏరా.. కారు లోన్ ఇన్స్టాల్ మెంట్ కట్టావా?”

“లేదు..” మెల్లగా అన్నాడు.

వెంటనే అందులోని ఓ శాల్వీ మిగతా శాల్వీల వైపు చూసి “ఒరే.. వీడు ఇన్స్టాల్మెంట్ కట్టలేదట్రా” అంటూ వినాకిరావు వైపు చూసి “ఇన్స్టాల్మెంట్ కట్టకపోతే నీకు మర్యాదేమిట్రా... దిగుబే” అన్నాడు.

“మీ... మీ... మీరెవరు?”

“రికవరీ ఏజెంట్లం బే...” అన్నాడో కడు. మరొకడు అమాంతం వినాకి రావును ఎత్తి పక్కన కుదేసి కారు తీసుకున్నాడు. వినాకిరావు ఉన్నా రుమంటూ ఇంటికి వచ్చేసరికి భార్య పసుపుతాడు, చిరిగిపోయిన చీరతో కనిపించింది.

“ఇదేమిటే ఫ్యాన్సీ డ్రెస్ కాంపిటీ షనా?” నీరసంగా అడిగాడు వినాకి రావు భార్యను.

మొగుడివంక గుర్రుగా చూస్తూ “నా బొంద కాంపిటీషన్. ఎవరో రిక వరీ ఏజెంట్లంట. అమౌంట్ జమ చేయలేదని మనింట్లోని చీరలూ అవీ తీసుకెళ్లారు. ఈలోగా ‘ఇదేదో’ బ్యాంకు రికవరీ ఏజెంట్లు వచ్చారు. దున్నపోతుల్లా వున్నారు. నా నగ లన్నీ తీసుకుపోయారు. ఈసారి నిన్నే తీసుకువెళ్లి బ్యాంకు ముందు ముష్టెత్తిచ్చి మా డబ్బులు రాబట్టు కుంటామని బెదిరించారు” చెప్పింది మిసెస్ వినాకి రావు.

“నా కారు కూడా తీసుకుపోయారే. ఇక మనకు మిగి లింది ఈ సూట్ ఒక్కటే” తన ఒంటి మీదున్న సఫారీ సూట్ వంక చూసుకుంటూ చెప్పాడు వినాకిరావు.

“ఈలోగా ‘అదేదో’ బ్యాంక్ రికవరీ ఏజెంట్లు వచ్చారు. “ఆర్యూ మిస్టర్ వినాకిరావు?” అడిగారు వాళ్లు.

“యస్..” అన్నాడు నీర్పంగా.

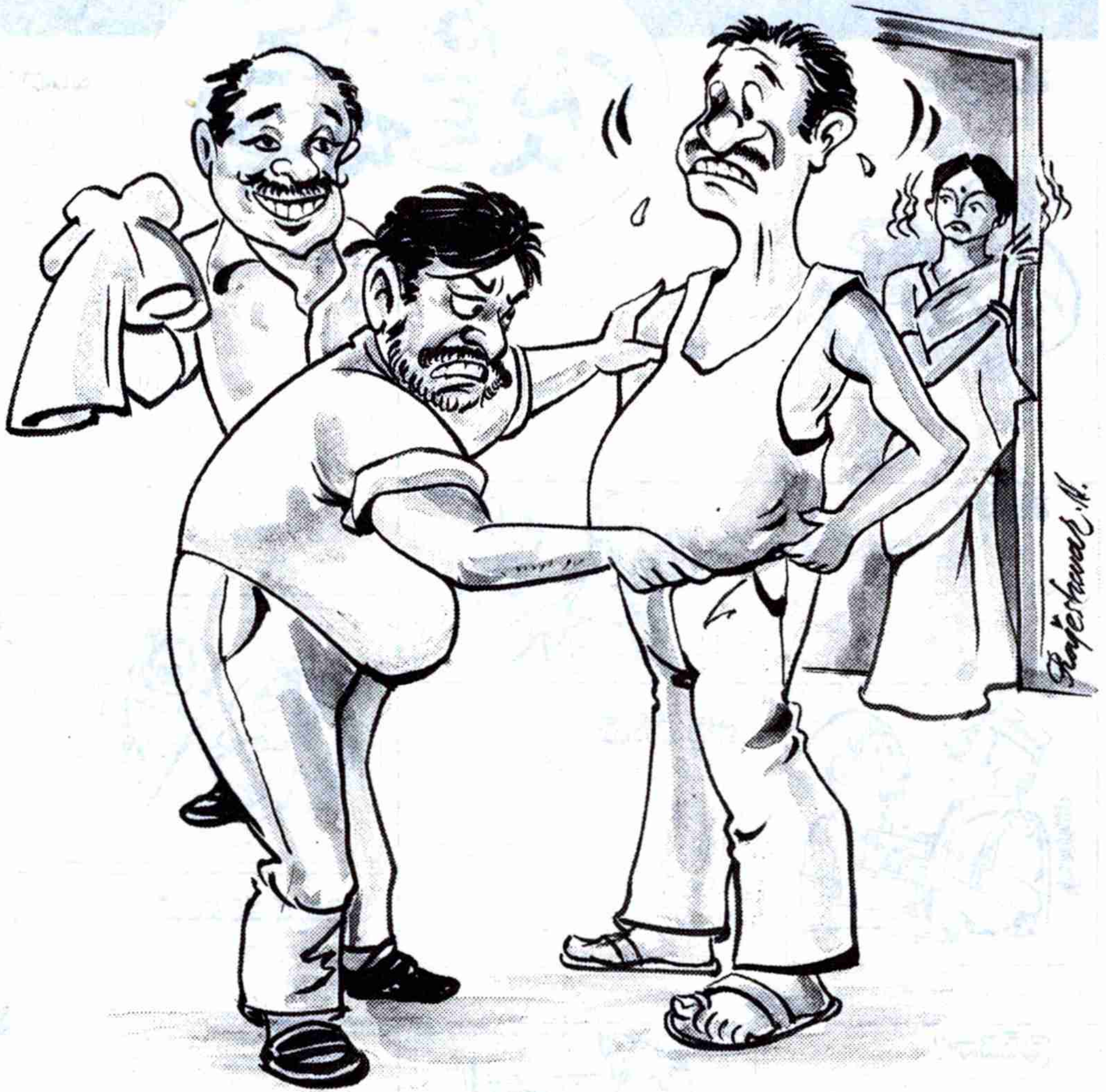
“మీరు ఇన్స్టాల్మెంట్ ఎమౌంట్ పే చేసారా?”

“లేదు..” అన్నాడు వినాకిరావు నీగ్గుతో చితికిపోతూ.

“పోనీ ఇప్పుడు చేస్తారా సార్?” మరింత రెస్పెక్ట్ గా అడిగారు వాళ్లు.

“హు.. నా దగ్గరేమున్నాయ్” సీలింగ్ వంక చూస్తూ అన్నాడు వినాకిరావు.

“ఇంకా వీడికి రెస్పెక్ట్మిటి? కమాన్ వేరీజ్ ద అమౌంట్..” అన్నాడు రికవరీ ఏజెంట్ వినాకిరావు చొక్కా లాగుతూ... కట్ చేస్తూ వినాకిరావు సూట్

లాక్కుని, వార్నింగిచ్చి వెళ్లారు.

***

పాత ప్యాంటు, చొక్కా, వేసుకుని, స్టోర్ రూమ్లో నుంచి మొన్నటికి మొన్న వినీరేసిన స్కూటర్ని రిపేర్ చేయించుకుని వెళుతుంటే మరో బ్యాంకు వాళ్ల రికవరీ ఏజెంట్లు వచ్చి “క్రెడిట్ కార్డు ఎడాపెడా వాడుకుని ఇప్పుడు కట్టవట్రా...” అని స్కూటర్ లాక్కెళ్లారు.

***

ఇప్పుడు వినాకిరావు రోజూ సీటీ బస్సులో ఆఫీసుకు బితుకుబితుకుమంటూ వెళ్లొస్తున్నాడు. అప్పుడప్పుడు రికవరీ ఏజెంట్లు వచ్చి వినాకిరావుని వీరబాదుడు బాది, మిసెస్ వినాకిరావుని తిట్టిన తిట్టు తిట్టకుండా తిట్టి వెళు తున్నారు.

***

“హేవండీ... క్రెడిట్ కార్డులు, బ్యాంకు లోన్లు లేన

ప్పుడు ఎంత హాయిగా ఉన్నంతలో జాగ్రత్తగా ఖర్చు పెట్టుకునే వాళ్లం. అప్పులేని మనం మహారాజు మహా రాణీల్లా వుండేవాళ్లం. బుద్ధి తక్కువై ఎడాపెడా క్రెడిట్ కార్డు వుందని గోక్కున్నాం. ఇప్పుడు చూడండి, నో మన శ్వాంతి నో హ్యాపీ...” వాపోయింది మిసెస్ వినాకిరావు.

అప్పుడే వచ్చింది మిసెస్ వినాకిరావు ఫ్రెండ్.

“నాదీ సేమ్ పాజిషనే. ఆరోజే చెబుదామనుకున్నా, వినే మూడ్లో లేవు. క్రెడిట్ కార్డు అంటే మన మెడ మీద కత్తిలాంటిదే. అయినా తప్పంతా మనదే. అనవస రమైన భేషజాలతో ఇలా అయిపోయేం” అంది.

ఆరోజు మొదలు క్రెడిట్ కార్డు ఎవరి దగ్గర కనిపిం చినా అరగంటపాటు లెక్కరిస్తూ, తన స్వానుభవాల చిట్టా విప్పుతున్నాడు వినాకిరావు. మీకూ క్రెడిట్ కార్డు వుందా... తస్మాత్ జాగ్రత్త... షార్ప్ గా వున్న కత్తినీ క్రెడిట్ కార్డునీ జాగ్రత్తగా వాడుకోవాలనే ఫిలాసఫీని చెబుతున్నా డిప్పుడు వినాకిరావు. దబ్బాలంతే!

ముచ్చర్ల రజనీశకుంతల

